

ΕΝΟΤΗΤΑ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 31 Δεκέμβριος 2011 11:03 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 21 Ιανουάριος 2012 15:02

ΕΝΟΤΗΤΑ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ;

Πολλοί ανένταχτοι αγωνιστές, αλλά και διάφορες κινήσεις και ομάδες της κομματιασμένης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, υποστηρίζουν και προτείνουν μονότονα **«την ενότητα των κομμάτων και οργανώσεων της αριστεράς»**

Είναι όμως πολιτικά σωστή μια τέτοια πρόταση; Μπορεί στ' αλήθεια να ενωθούν κάποια στιγμή τα υπάρχοντα κόμματα και τα κομματίδια της αριστεράς; Και σε ποια ακριβώς βάση ήταν δυνατό να γίνει κάτι τέτοιο;

Εμείς πιστεύουμε ότι η πρόταση αυτή είναι μια καλή ευχή και μόνο! Αλλά μια ευχή εντελώς ανεδαφική, πολιτικά ξεκάθαρα εξωπραγματική. Και γι' αυτό δεν έχει καμιά απολύτως ελπίδα να πραγματοποιηθεί.

Πρέπει να λέμε όλα τα πράγματα με το όνομά τους. Να μην καλλιεργούμε πολιτικές αυταπάτες, αβάσιμες προσμονές και επιζήμια ιδεολογική σύγχυση που βαθαίνουν πιο πολύ και μεγαλώνουν την απογοήτευση και τη διάσπαση των ζωντανών δυνάμεων της κοινωνίας..

Επιβάλλεται να λέμε ανοιχτά σε όλο τον κόσμο, ότι το δίκιο, στο ζήτημα αυτό της ενότητας, τόχουν όσοι υποστηρίζουν και επιμένουν ότι τα κομμάτια (κόμματα, οργανώσεις) της σημερινής ηττημένης αριστεράς, με τους συγκεκριμένους ηγέτες, **δεν πρόκειται ποτέ να ξεπεράσουν τα ρήγματα της διάσπασής τους και να ενωθούνε.**

Αυτό είναι των αδυνάτων αδύνατο. Ανόμοια πράγματα, που προέκυψαν από οδυνηρές ήττες και προδοσίες, δεν ενώνονται, όσο και αν το θέλουν και το προσπαθούν κάποιοι.

Να το πούμε διαφορετικά. Όσο και αν μπορεί να το επιθυμούν ορισμένοι οπαδοί του ΣΥΝ και του ΚΚΕ, **τα κομμάτια του σταλινισμού, δεν πρόκειται πια να ξανασμίξουν και να γίνουν ένα ενιαίο μαρξιστικό επαναστατικό κόμμα, όπως το απαιτεί η συγκεκριμένη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της αποσύνθεσης του καπιταλισμού.**

Και όσο για την πανσπερμία της σχεταριστικής ακροαριστεράς, άδικος κόπος να συζητάμε.

Είναι, επομένως, τελειώς αδικαιολόγητο πολιτικό λάθος η πρόταση για **«ενότητα των κομμάτων της αριστεράς»**

ή αλλιώς

«ενότητα της αριστεράς»

. Και είναι εκατό φορές λάθος, ασυγχώρητο, αυτή η ανεδαφική πολιτική πρόταση να την προπαγανδίζουν στον κόσμο του ΣΥΝ, αλλά και του ΚΚΕ, έντυπα που εμφανίζονται ως όργανα των ιδεών του επαναστατικού μαρξισμού, καλλιεργώντας έτσι ψευδαισθήσεις.

Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι οι αγωνιστές και οι οπαδοί(ιδιαίτερα)των κομμάτων της αριστεράς, θέλουν πραγματικά, δηλαδή καταλαβαίνουν πολύ σωστά και πρακτικά, την ενότητα. Αντιλαμβάνονται την ανάγκη της ενότητας όλων των ζωντανών δυνάμεων

αριστεράς (ανεξάρτητα από καλούπια) στον κοινό αγώνα ενάντια στην λυσσασμένη επίθεση του αδηφάγου καπιταλισμού! Θέλουν δηλαδή την **ταξική ενότητα στην δράση**. Που σημαίνει ότι όταν μιλάνε για ενότητα εννοούν την

συνεργασία όλων των κομμάτων και των οργανώσεων που τοποθετούνται στα αριστερά της πολιτικής σκηνής και ανήκουν στο στρατόπεδο του εργατικού κινήματος.

Άρα, έχουν στη σκέψη τους μια συνεργασία που δεν προϋποθέτει, ασφαλώς, την οργανωτική ενότητα ή συγχώνευση των διαφόρων πολιτικών ή συνδικαλιστικών σχηματισμών.

Διατηρώ ντας την οργανωτική ιδεολογική και προγραμματική υπόσταση, το κάθε κόμμα, η κάθε οργάνωση, κίνηση ή συνδικάτο, οφείλουν να ανταποκριθούν στις συγκεκριμένες ανάγκες της ταξικής πάλης, η οποία απαιτεί την ενότητα των γραμμών της εργατικής τάξης και ολόκληρου του εκμεταλλευόμενου λαού.

Αυτό είναι που ενδιαφέρει πάνω από όλα τις εργατικές και γενικότερα τις εκμεταλλευόμενες φτωχές λαϊκές μάζες και δεν πέφτουν καθόλου έξω. Πέρα από τις διαφορές των κομμάτων και των παρατάξεων, θέλουν την δική τους ταξική ενότητα στη δράση, την συνεργασία όλων των δυνάμεων του εργατικού στρατοπέδου. Με βάση συγκεκριμένα προβλήματα και ανάγκες. Αυτή είναι η βαθιά και αλάθευτη ενωτική επιθυμία τους, η συνεργασία στην πράξη. Ακριβώς γιατί ξέρουν καλά πως **μονάχα με ενωμένες τις δυνάμεις τους, έχουν ελπίδα να τσακίσουν τις ενωμένες και οργανωμένες δυνάμεις της καπιταλιστικής εξουσίας.**

Άλλωστε, μόνο μέσα από αυτή την συνεργασία στη δράση, μπορεί να φανεί αν υπάρχει η όχι οποιαδήποτε δυνατότητα να ενωθούνε και οργανωτικά κάποιες από τις πολιτικές τάσεις του κινήματος. Όπως και νάναι, καινούργιο σπίτι ποτέ δεν θα γίνει με παλιά υλικά!

Κατά συνέπεια οι μαρξιστές επαναστάτες και οι πρωτοπόροι αγωνιστές της εργατικής τάξης, παλεύοντας για το νέο κόμμα της προλεταριακής σοσιαλιστικής επανάστασης, σταθερά πρέπει να προτείνουμε και να διεκδικούμε όχι την ενότητα, αλλά την **συνεργασία όλων των δυνάμεων της αριστεράς και του εργατικού κινήματος, το ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ, με βάση τα προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους**
